

Bente Rich - debatindlæg i Jyllandsposten d. 24. april 2021

“Børnene i de syriske fangelejre er i en ekstrem nødsituation”

Syv mødre

Siden Socialdemokratiet dannede regering for næsten to år siden, har regeringen haft politisk mulighed for at hjemtage syv mødre og deres 19 børn fra kurdiske lejre i Syrien. I stedet har ministre og partiets ordførere ført an i et middelagtigt hylekor mod børn og mødre.

To år er lang tid i et barneliv – både hvad angår udvikling og mistrivsel i et miljø, der er beskrevet som et helvede.

Nu er der imidlertid opstået et pres fra vælgerne om at redde disse børn. Først under dette pres beslutter et folketingsflertal at sende en delegation af embedsmænd til lejrene. Så vidt det er offentliggjort, skal de få mødrene til at acceptere, at børnene hjemtages – uden deres mor. Altså en adskillelse, der af myndighederne planlægges som permanent.

Lad os et øjeblik sætte os ind i mødrenes situation og huske egne erfaringer. Vi har alle haft en mor, og nogle af os er faktisk mødre. Alle har en erindring om den voldsomme angst, vi blev grebet af, da vi et øjeblik troede, at vi var blevet væk fra hinanden, hvad enten vi var børn eller mødre.

Hvad angår børnene i den aktuelle mulige adskillelssituation, så er det videnskabeligt bevist, at børn, der skilles fra deres mor i én for dem farlig situation, får forringet deres langsigtede psykiske helbredelsesmulighed i forhold til børn, der bliver sammen med moderen. Selv i voksenalder bevarer de en skrøbelighed, der kan relateres til adskillelsen. Under de farlige omstændigheder reagerer børn i førskolealderen med en letvakt og svær angst, som vi bedst genkender fra PTSD. Børn over 6 år vil føle sig medansvarlig for familiens situation og tro, at deres valg af handling er afgørende, uanset de efter vort skøn er uden indflydelse. Disse børn vil føle et stort medansvar for moderens skæbne, hvis de rejser fra hende. Muligvis velbegrundet, da vi hører om mord begået af de mest fundamentalistiske beboere. En mor, der frivilligt har sendt sine børn til Danmark, står næppe i høj kurs i lejren.

Den socialdemokratiske regering har ansvaret for, at børnenes tilstand er blevet unødigt forværret over næsten to år. Nu etablerer man så et umuligt valg for mødre og børn: de skal vælge en varig adskillelse, hvor moderen efterlades i en højst risikabel situation – eller forblive i lejrene.

Hele sagen er blevet overpolitiseret ud i det vanvittige. Lad os besinde os og vende tilbage til gode danske standarder for, hvorledes man med størst udbytte hjælper børn i en ekstrem nødsituation. Erfarne fagfolk ved, at man i denne situation skal inddrage såvel børn som mødre. Har en mor muligvis begået noget kriminelt, skal hun have det spørgsmål afgjort ved en domstol og ikke forhåndsdommes af folketingspolitikere. Børnene kan desuden først koncentrere sig om den rehabilitering, de har så hårdt brug for, når de ved, at moderen er i sikkerhed. Skulle hun være i fængsel, kan man opretholde kontakten, som det er praksis for fængslede mødre. Skønner de relevante myndigheder, at medlemmer af den enkelte familie udgør en sikkerhedsrisiko, vil man iværksætte den relevante form for overvågning.

Opgaven kan løses ud fra almindelig faglig viden og bør ikke kompliceres yderligere af politikere. Børnenes redning haster!